

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2022. JANUÁR

ÁRA: 250 Ft

www.martinus.hu

Új képzőintézményt alapított az egyházmegye
Szociális, oktatási területen képeznek
szakembereket

A „magyar Teréz anya”
Ódor Anna Teréz nővérre
emlékezünk

Szinódus 2023
Hitoktatási jövőkép

**BOLDOG
SALKAHÁZI SÁRA
TECHNIKUM**

„Az ég felől nézve tudjuk megérteni a vértanúságot”

Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök homlíája Boldog Brenner János ünnepén

Kedves Püspök atya, Paptestvérek, Tisztelendő Nővérek, Krisztusban szeretett Testvérek!

Boldog Brenner János emléknappja ma bizonyos értelemben a „végek” találkozója: a történelmi Magyarország legnyugatibb és legkeletibb része, Szombathely és Szatmár között.

Köszönöm János püspök atya meghívását és kedves szavait. Mindkét egyházmegye két, nemrég boldoggá avatott vértanúval büszkélkedhet. Szatmárnémetiben 10 éve Scheffler János vértanú püspökünket emelte oltárra a boldogok sorába iktatva XVI. Benedek pápa, három éve pedig Ferenc szentatyánk Brenner János vértanú papot. Mindketten a kommunista államhatalom áldozata, akiket nem lehetett megfélemlíteni, akik inkább az életüket áldozták, mintsem megtagadják az igazságot, Istent, akiben hittek, akit szerettek, akit szolgáltak.

Kedves Testvérek! Az 1957-es év, – egy évvel az 56-os szabadságharc leverése után – a megfélemlítés és a terror éve volt, a meghurcoltatások, bebörtönzések, internálások és kivégzések éve. Az ateista kommunista diktatúra a megfélemlítés eszközeivel akarta uralmát megszilárdítani és minden ellenállást letörni. Nem véletlenül volt éppen az Egyház az elsődleges ellensége, és azok, akik hittel hirdették Jézus szavait: „Ne féljete azokat, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni!” Ilyen volt Brenner János fiatal rábakethelyi káplán, aki nem félt maradni, bár tudta, hogy a kommunista

gyűlölet célkeresztjébe került. Elmehetett volna. Püspöke - Kovács Sándor - felkínálta a lehetőséget neki, de ő maradni akart. Ne ürítsem ki a kelyhet, melyet az Isten nekem szán, gondolhatta. Az Istent szeretőknek minden a javukra válik.

Voltak, akik figyelmeztették, ne játsszál a tűzzel, mert megéget! Mi megmondtuk! – Én pedig nem tehetek másként, - lehetett János atya válasza. Krisztus katonája nem lehet gyáva. A jó pásztor, ha kell, életét adja juhaiért. „A szenvedés taktusa égeti a szívbe a szeretet ritmusát.” – írja naplójában, majd így folytatja: „Uram, adj nekem szívet, add, hogy a Te Szíved alakuljon ki bennem. Nem elég irtani hibáimat, fel is kell vennem a Te formádat. Elhatároztam Uram, hogy felveszem és bárhová hívsz, követlek. Ez azonban csak is a szenvedés tisztító tűzében lehetséges. Az ormokra fel! Ragadj Uram és adj erőt. Tudom, hogy a domboldalon igen sok és nagy kínok várnak, mert hiszen minél magasabba tör egy lélek, minél nagyobbra hivatott, annál többet kell tisztulnia a szenvedésben. Nem számít. Uram, most már vágyom a szenvedést, mert szeretted mindent megér. Igaz, - írja - hogy csak világos perceimben gondolkodom így, és ez ritka, azért kérek, hogy ezeknek az óhaját tekintsd, mint enyémet.” A naplója egy másik bejegyzésében pedig ezt olvassuk: „Uram, te tudod azt, hogy boldogságot itt az életben nem keresek, hiszen mindenemet beléd helyeztem... és tudom, hogy tiedet nem kíméled a szenvedéstől, mert mérhetetlen hasznuk van belőle.”

Nagy szavak ezek, és könnyű kimondani békeidőben. De, hogy János atya számára,

amit lelki naplójába írt nemcsak ifjúkori fellángolás volt, vértanú halála rá a bizonyíték.

1957. december 15-ére virradó éjjelét Zsida sohase fogja elfelejteni. Valakik Zsida határában megölték a fiatal káplánt, Brenner János atyát. Kegyetlen és kíméletlen brutalitással, 32 késszúrással végeztek vele. És ez nem mintha nem lett volna elég, gyilkosai esztelen dühvel a torkát is megtaposták. Elképzelhetjük, mekkora döbbenet lett úrrá mindenkin, aki csak hallott az esetről. És ki ne hallott volna? ...

Ez a fiatal pap, akit mindenki tisztelt és szeretett, nem félt kiállni hite mellett, Istent mellett, hivatása mellett. Ezt a bátorságot hazulról hozta, ahol a szülők Istent szeretetére, becsületes helytállásra és a felebaráti szeretetre nevelték gyermekeiket. A jó mag, amit szülei vetettek el lelkébe, jó földbe hullott és százszoros termést hozott.

Ünnepének evangéliuma a nyolc boldogságról nagyon is helyén való ebben a szentmisében. Bár emberileg nézve megütközünk rajtuk, mint János atya halálán is, de ha az ég felől nézzük a boldog mondásokat, úgy érezzük, hogy ezek a mondások megrengetik a világot. Az ég felől nézve valóban boldogok, akik szegények, akik sírnak, akik tiszta szívűek, a békességszerzők, akik keresik az igazságot, vagy akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. Az ég felől nézve boldogok azok, akik elviselik a rágalmakat, sőt még ha meg is ölik őket, mert nagy lesz a jutalmuk az égben. – Nem hiába volt kedves ez

az evangéliumi rész Brenner János atya számára, mert jutalma is ez a boldogság lett, az Istenben való boldog, örök élet.

De, kedves Testvérek, itt álljunk meg egy pillanatra!

A kommunista időben valahol a Székelyföldön elmondott prédikációban hangzott el az a példázat, mely szerint egyszer a fák bevádolták a fejszét Isten előtt. Hosszasan sorolták vádjait, hogy rengeteg fájdalmat és helyrehozhatatlan károkat okoz nekik. Amikor kifogytak a panaszkodásból, csend lett. Akkor Isten vette át a szót és megkérdezte a fákat. Ki adott nyelet a fejszének? Hiszen nyél nélkül nem árthatott volna nektek. A fák hosszú hallgatás után ezt válaszolták. Azt mi adtuk neki. ...

Testvérek! Nem tudjuk kik voltak Boldog Brenner János gyilkosai. De azt szinte biztosra veszem, hogy gyilkosai meg voltak keresztelve. Biztosra veszem, hogy valamikor édesanyjuk sokat imádkozott értük, szerették őket és ők is szerettek valamikor... és mégis ilyen dologra vették. Vajon az Egyház, vagy az akkori hívek nem voltak felelősek azért, hogy ezek az emberek ide jutottak? Milyen borzasztó lelki terhet kellett cipelniük egy életlen keresztül. Micsoda nyugtalanlás, vád nyomozhatta őket. Szerencsétlen boldogtalanok, még akkor is, ha a földi ítélet elkerülte őket. Örök vesztesek ők, ... hacsak Isten meg nem könyörült rajtuk. – Azért merem ezt mondani, és nem alaptalanul, mert a mi Urunk Jézus Krisztus a kereszten haldokolva gyilkosaiért is imádkozott: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.” ... És amit az egyszülött Fiú kér, azt Atyja meghallgatja és megteszi. Készen van számukra a bocsánat, ha megtérnek és kérik. – A szentek sem akarnak mást, mint amit Isten akar, vagyis azt, hogy mindenki üdvözüljön.

Kedves Testvérek! Be kell vallanom nektek, hogy egyre gyakrabban merül fel bennem a kérdés, vajon mi nem vagyunk-e felelősek azokért, akik ma ezeknek a gyilkosoknak a nyomdokain járnak, csak nem késekkel, hanem sokkal kifinomultabb módon, a média csatornáin keresztül álhírekkel és rágalmakkal, névtelen gyalázatos kommentálásokkal, internetes zaklatásokkal mintegy gyilkolnak? Vajon nem vagyunk mi is felelősek értük?

XVI. Benedek pápa gondolatai kíváncsnak ide, aki Nietzsche szavai kapcsán - „Isten halott ... és mi öltük meg!” - ezeket mondja egy Nagyszombatról szóló beszé-

dében: A két világháború, a koncentrációs táborok, a Gulág, – és mi hozzá tehetnénk még a Duna-csatorna és Recsk – után korunk egyre inkább nagyszombattá lett: Isten eltemetve, sírja lepecsételve, a lelkekben pedig nyomasztó sötétség. Nagyszombat sötétsége különösen is minket, keresztényeket szólít meg. Nekünk is közünk van ehhez a sötétséghez. Isten halott ... és mi öltük meg! De az emberiség legnagyobb gaztette a megváltás eszköze lett. Isten Fia, a Názáreti Jézus halála a vigasztalás és a remény forrása lett. A hit legsötétebb misztériuma egyszersmind a határtalan reménynek a legragyogóbb jelvé magasztosult. Hitünk szerint Isten Jézus Krisztusban nemcsak a halált osztotta meg velünk, hanem azt is, hogy mi sem maradunk örökre a halálban. A halál birodalmába behatolt a szeretet. Jézus Krisztus a halálban tartózkodva a legvégső magány kapuját lépte át, hogy kivezessen onnan minket. A legvégső magány órájában soha nem leszünk egyedül. Passio Christi! Passio hominis! Krisztus szenvedése! Az ember szenvedése!

Kedves Testvérek, szerintem ez fordítva is igaz. Az ember szenvedése! Krisztus szenvedése! A vértanúk halálát is csak az ég felől nézve tudjuk megérteni. Amikor János atya testét a kések pengéje átjárta, Jézus ott volt vele. Nemcsak szíve fölött a betegellátó tartsolyban az Oltáriszentségben, hanem a szívében. Egészen egy volt vele. Együtt szenvedett vele, és elfogadta áldozatát. Biztos vagyok benne, ha megtehetné, újra életét áldozná, mert már tudja, látja, hogy Szent Pál gyönyörűen fogalmazott szavai azt a „legtöbbet” foglalják össze, amit azokért tehetünk, akiket szeretnénk megmenteni az örök életre: „Örömmel szenvedek értetek és testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára.” Kol 1,24. De az Úr Jézus szavait is idézhetném: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.”

Boldog Brenner János atya szívében is ilyen szeretet lakott, és ma is ugyanaz a szeretet tölti be, vagyis Isten, aki maga a Szeretet. Ezért biztosan remélhetünk közbenjárásában, és nemcsak mi, akik tiszteljük őt, hanem azt kell mondanom, hogy még azok is remélhettek, akik megölték. Ezt jelenti kereszténynek lenni, ezt jelenti Krisztus nyomában járni, ezt jelenti egészen Hozzá hasonlulni.

„Isten arra a méltóságra hívott meg, ami Ő maga. Hogyan érhetnénk be kissebbel, kevesebb?” – így bátorít ma bennünket is boldog vértanunk, Brenner János.

Őt annyira megragadta Isten szeretete, hogy képes volt mindent odaadni ... és már tudjuk, hogy meg is kapott Mindent: Istent magát! Adja Isten, hogy legyen bátorságunk, ha kell az életünk megváltoztatása árán is az életszentségre törekedni. Ne féljünk mindent, de mindent odaadni, hiszen ezt jelenti az életszentségre törekedni, és ne féljünk ebben a törekvésünkben testvérekként egymást bátorítani. Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözüljön! Számunkra sem lehet ennél szebb kihívás és feladat, minthogy egész életünkkel az Ő üdvözítő tervét szolgáljuk.

Boldog Brenner János vértanú, könyörögj érettünk! Ámen.

Boldog Salkaházi Sára Technikum

Szakképző intézményt alapított a Szombathelyi Egyházmegye

A Szombathelyi Egyházmegye rendszerváltás utáni történelmének egyik legnagyobb vállalkozásaként szakképző intézményt alapított, amely Boldog Salkaházi Sára szociális testvér nevét viseli. Technikumi és szakképző iskolai szakmai oktatás indul az iskolában, ahol oktatás és szociális ágazaton három szakmát tanulhatnak a diákok. Miért vállal szerepet a szakképzésben az egyházmegye, miért éri meg itt tanulni a diákoknak, erről beszélgettünk Tóth Józseffel, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága igazgatójával.

A Szombathelyi Egyházmegye oktatási-nevelési intézményhálózata 2022 szeptemberében újabb iskolával bővül. Elindul a Boldog Salkaházi Sára Technikum Szombathelyen. Elsőként arról váltunk néhány szót, hogy az egyházmegye ezzel egy új területen, a szakképzésben vállal szerepet. Miért látták ezt fontosnak?

Az Egyház mindig fontosnak tartotta a gyermekek nevelését, az emberi élet és egészség védelmét, a rászoruló emberek gondozását. Napjainkban ez az oktatási és karitatív tevékenység speciális ismereteket is igényel, amelyet a magas színvonalú szakképzés tud a leginkább biztosítani. Dr. Székely János püspök atya ezért szükségesnek tartotta, hogy a Szombathelyi Egyházmegye iskolai keretek között is vállaljon szerepet azoknak a szakembereknek a képzésében, akik ezeket a szép hivatásokat - embertársaik nevelését, segítségét, gondozását - választják. Ezért vállalt részt Szombathelyen oktatás és szociális ágazaton az állami szakképzési feladatellátásból az egyházmegye.

Milyen képzési formákat kínál az intézmény? Hol lehet a választott szakokkal majd elhelyezkedni?

Technikumi és szakképző iskolai szakmai oktatást indítunk az iskolában. Oktatás és szociális ágazaton három szakmát lehet nálunk tanulni.

Az Oktatási szakasszisztens az oktatási ágazat 5 éves képzése, amely érettségi és technikus szintű szakképzettség megszer-

zésével zárul. Az oktatási szakasszisztens bölcsődében, óvodában, iskolában, gyermekotthonban, lakásotthonban, családi napközi, pedagógiai szakszolgálat és egyéb (gyermeknevelő, -gondozó) intézményben foglalkoztatott személy, aki segíti a szakemberek munkáját. Ajánlott mindazok számára, akik szívesen foglalkoznak gyermekekkel, akik érdeklődnek a pedagógus hivatás iránt. Érdemes tudni, hogy az oktatási szakasszisztens képzés a magyar szakképzés új eleme, eddig ilyen szakmát nem lehetett tanulni. 2022 szeptemberétől Vas megyében csak a mi iskolánkban lesz lehetőség ezt a szakmát elsajátítani.

Szociális ágazaton egyrészt Kisgyermek-gondozó, -nevelő szakma szerezhető, amely érettségi és technikus szintű szakképzettség megszerzésével zárul 5 éves képzés keretében. A kisgyermekgondozó, -nevelő feladata elsősorban a gyermekek napközbeni ellátási formáiban (bölcsőde, mini bölcsőde, családi bölcsőde, munkahelyi bölcsőde, alternatív napközbeni ellátás, napközbeni gyermekfelügyelet) és egyéb gyermekjóléti és gyermekvédelmi területen a 0-3 éves korú gyermekek nevelése, gondozása. Ajánlott minden fiatal számára, aki türelemmel és szeretettel fordul a gyermekek felé, ért a nyelvükön, valamint elhivatottságot érez magában, hogy kisgyermekkel foglalkozzon. Szociális ágazaton másrészt Szociális ápoló és gondozó szakma szerezhető 3 éves képzés keretében, amely szakképzettség megszerzésével zárul. A szociális ápoló és

gondozó bentlakást vagy nappali ellátást biztosító szociális intézményekben, illetve az ellátást igénylő otthoni környezetében, gondozói munkakörben végzi tevékenységét. Életkoruk, egészségi, mentális vagy fizikai állapotuk miatt segítségre szoruló (idősek, fogyatékosok, pszichiátriai betegek, szenvedélybetegek, hajléktalansággal küzdők) személyeket ápol és gondoz. Ajánlott minden fiatal számára, aki szívesen közreműködik a támogatásra szoruló gondozásában, nevelésében, fejlesztésében és segítségében és az ehhez fűződő adminisztrációs feladatokban.

Volt egyeztetés ágazati szereplőkkel?

A képzések elindítása előtt az Innovációs - és Technológiai Minisztérium szakembereivel valamint a Vas megyei Szakképzési Centrum főigazgatójával történt egyeztetés.

Hol zajlik majd a képzés, hol tartanak az előkészületek?

Az iskola Szombathelyen a Petőfi Sándor u. 6. szám alatt található az Ady téri buszpályaudvar mellett. Az épület felújítjuk és korszerűen berendezzük, hogy az iskola indulására a legmodernebb és otthonos körülmények várják a diákokat és az oktatókat. Az iskola felmenő rendszerben épül ki, azaz az első évben még csak az első évfolyam helyiségeit tesszük rendbe.

Hol lesznek a gyakorlati képzések?

Az új típusú szakképzésben a tanulók szakmai oktatásának helyszíne az ága-

zati alapoó oktatásig az iskola, utána elsődlegesen a duális képzőhely. Az új típusú szakképzés jellemzője, hogy mind az ágazati alapoktatásban, mind a szakirányú oktatás során ösztöndíjban részesülnek a tanulók, illetve duális képzés esetén a képzőhely és a tanuló között munkaviszony létesül, amelyben a tanuló munkabérré lesz jogosult.

Hol lehet jelentkezni, hogyan és meddig? Lesz-e felvételi?

A 8. osztályos általános iskolások az iskolájukon keresztül tudnak jelentkezni hozzánk 2022. február 18-ig a középiskolai felvételi eljárás szerint. Iskolánkban, ebben az évben központi írásbeli és szóbeli felvételi vizsga nem lesz, az általános iskolai tanulmányi eredmények fogják meghatározni a sorrendet. Foglalkozásegészségügyi és pályaképzési vizsgálat szükséges a felvételhez.

Hol lehet kérdéseket feltenni?

Emailben a bsst@martinus.hu címre várjuk az érdeklődő kérdéseket.

Weboldal: www.bsst.martinus.hu.

Terveink szerint az iskola honlapja január-februárban elindul, amelyen tájékozódhatnak az érdeklődők.

Ön mivel bátorítaná a nyolcadikos diákokat, miért itt tanuljanak tovább?

Szeretnénk, ha a diákjaink nem csupán szakmájuk ismereteit sajátítanák el magas színvonalon. Olyan értékes programokban gazdag diákéveket tervezünk számukra, melyek a tanulás mellett hozzájárulnak egy szeretetteljes lelkületű személyekből álló összetartó közösség kibontakozásához.

Olyan szakembereket szeretnénk képezni, akik hivatásukat szolgálatnak tekintik, nagy türelemmel és odaadással foglalkoznak a rájuk bízott gyermekekkel és a gondoskodásra szoruló felnőttekkel.

Várjuk azoknak a tanulni és egy jó közösségért tenni vágyó diákoknak a jelentkezését, akik nyitottak a keresztény értékrendre, és szüleikkel együtt szívesen vesznek részt egy újonnan alakuló intézmény jövőjének alakításában.

Boldog Salkaházi Sára

Salkaházi Sára 1899. május 11-én született Kassán. Eredeti neve: Schalkház Sarolta Klotild volt. Tanítónői oklevelet szerzett, de csak egy évig tanított. Könyvtőnének tanult, majd húga kalapüzletében dolgozott. Emellett újságíró, író és lapszerkesztő volt. A nagy társadalmi különbségekre nagy szociális érzékenységgel igyekezett válaszolni publikációival, valamint a lányokat és asszonyokat érintő szervezőmunkájával. 1927-ben ismerkedett meg a Kassán letelepedő szociális testvérekkel, akikhez 1929-ben csatlakozott. 1940-ben tett örökfogadalmat. Több városban is megszervezte a Karitás munkáját, emellett gyermekkórháza felügyelt, hitoktatást tartott, újságot szerkesztett, kegytárgyüzletet vezetett, családokat látogatott, megalapította a Katolikus Nőszövetséget. A német megszállás idején a szociális testvérek – köztük Sára testvér - kivették részüket az üldözöttek menekítéséből. A nyilasok 1944. december 27-én a Dunába lökték. Boldoggá avatására 2006. szeptember 17-én került sor a budapesti Szent István-bazilika előtti téren

A „magyar Teréz anya”

Emlékezés az Olaszfán született Ódor Anna Teréz orsolyita nővérre

Mintegy hatvan éven át India területén élt és szolgált apácaként a magyar Teréz anyaként emlegetett Ódor Anna Teréz, orsolyita nővér. Vas megyében, Olaszfán született. Egy szentéletű ember, akinek élete, példája sajnos még ma sem ismert. Dr. Gyürki László, egykori olaszfai plébános hosszú évekig levelezett az egy Magyarországon-nagyságú területen egyedüli európaiként élő Teréz nővérral. Vele idézzük fel a szentéletű szerzetesnővér alakját, személyiségét.

Sajnos Édesanyja nagyon korán meghalt, édesapja újránősült, de az új asszonytól nem kapott Teréz nővér mélyebb vallásos lelkiületet. Teréz nővér csak később, Belgiumban érezte, hogy Isten szerzetesi életre hívja.

Meglepő volt számomra az életében, hogy Belgiumban lépett be az orsolyita nővérekhez. Mi volt az, ami őt ennyire megragadta a rend működésében, hogy ő maga is osztozni akart a küldetésükben? Hiszen Magyarországon is találkozhatott más szerzetesrendekkel.

Valószínűleg Olaszfán még nem érezte, hogy az Úr szerzetesi életre hívja. Ez később tudatosult benne, amikor érdeklődött a szerzetesi életéről. Olaszfán nem találkozhatott szerzetes nővérekkel. Később pedig nálunk feloszlatták a szerzetesrendeket.

Missziós feladatra vállalkozott Teréz nővér, meghozta Indiában. Mit jelent a keresztények számára a misszió, és mit jelentett Teréz nővéreknek?

Amikor belépett a rendbe, tudatosult számára a szerzetesi hivatás. Bizonyára sokat imádkozott azért, hogy ezt megértse és meg is valósítsa. Egyik nővértársától hallott Indiáról és feléledt benne a vágy, hogy ehhez a néphez menjen hirdetni és terjeszteni az evangéliumot.

Milyen feladatokat látott el nővértársaival 60 éven át Indiában?

Főképpen a nevelés terén dolgozott. Tanárnői képesítést szerzett, miután megtanulta az angol és a hindu nyelvet, de kiválóan értett iskolák létesítéséhez is. Kitanulta az építés, a szervezés „tudományát” és kiváló eredményeket ért el az építés terén. Iskolák, hidak, kutak építését vezette és szervezte nagy eredménnyel.

Kezdjük a beszélgetést azzal, hogy Önök mikor és hogyan ismerkedtek meg?

1979 decemberében lettem Olaszfa plébánosa. Igyekeztem megismerni a plébániát, főképpen híveit. Nagy öröm volt számomra, hogy rövidesen már tudtam Teréz nővérről, megkaptam rokonaitól a címét és megismerkedtem vele. Örömmel vette érdeklődésemet.

Milyen embert ismert meg Teréz nővéren?

Leveleiből elkötelezett, buzgó missziós nővért láttam benne, aki teljes szívvel végzi apostoli munkáját

Amikor plébánosként Olaszfán szolgált, a helybeliek mennyire voltak büszkék Teréz nővérrre, mennyire voltak tudatában az ő munkájának? Ez a korszak a kommunista diktatúra időszaka, amikor az egyház és papjai, szerzetesei üldözésnek voltak kitéve itthon.

Mindig örömmel beszéltek róla és büszkék voltak rá, hogy missziós nővér lett Indiában és buzgón végezte munkáját.

Amikor valaki egy szerzetesi hivatásról hall, legtöbbször azt gondolja, hogy nagyon vallásos családban nő fel az, aki erre az útra lép. Teréz nővér esetében ez igaz?

Az olaszfai családok buzgó keresztények voltak. Teréz nővér is ilyen családban született.

Ma már természetes, hogy az emberek telefonon beszélgetnek, e-mail üzeneteket küldenek, videóhívásokat folytatnak. Ám ez 60-70 évvel ezelőtt nem állt rendelkezésre, mégis, Teréz nővérek sikerült megvalósítani minden tervét India legeldugottabb szegletében is. Mi adott neki erőt és kitartást a munkában?

Megismerkedett a vidékkel, kapcsolatba lépett levelezésével nagyon sok jötevővel, akiktől sikerült anyagi támogatáshoz jutni és fontos terveit véghez tudta vinni. Nagyon sok jötevőt sikerült neki a jó ügyszöz megnyerni.

A Teréz nővérről szóló könyvet olvasva kitűnt, hogy Indiában akkor rengeteg szegény ember élt, akiken segíteni kellett. De mégsem a gazdag indiaiak adtak kórházak, iskolák, utak építésére pénzt. Hogyan sikerült az anyagi forrásokat a vállalkozásaihoz előteremtenie?

Nagyon sok jötevővel tudott kapcsolatot kialakítani, és tőlük kapta a segítséget terve megvalósításához.

Mindszenty bíborossal is levelezett Teréz nővér. Vele hogyan került kapcsolatba, és ha személyesen nem is találkoztak, hogyan tudták segíteni egymást céljaik elérésében?

Arról nem tudok, hogy miképpen lépett kapcsolatba vele, de Mindszenty bíboros nagyra becsülte Teréz nővér munkáját, leveleiben bátorította és anyagiakkal is segítette szerény módon. Meghatódva írt erről a nővér több levelében. A bíboros bécsi tartózkodása során két alkalommal szentbeszédében is utalt Teréz nővér szép munkájára.

A róla szóló könyvben számos levele olvasható. Ebből kitűnik, hogy bárhová ment, mindig nagy szeretettel fogadták. Mi volt az ő titka?

Ezeket a leveleket meghatódva említi Teréz nővér és azt is, hogy szerény adományt is küldött neki Bíboros úr. Bárhová ment Teréz nővér, mindenhol szeretettel fogadták, mert ismerték áldozatos munkáját, szerénységét és háláját. Mindig beszámolt az építkezésekről és a szép munkáról.

Miért hívjuk őt a magyar Teréz anyának?

Teréz nővér jól ismerte Kalkuttai Teréz Anya munkáját és nagyra értékelte. De ugyanezt végezte Indiában Teréz nővér is, és ezért nevezhetjük „Magyar Teréz Anyának”.

Köszönet az archiv fényképekért dr Gyürki László egykori olaszfai plébánosnak.

Istenből élő életre kell nevelni a gyerekeket

Beszélgetés Pontyos Ildikó szociális testvérrel, a Hitoktatási Iroda vezetőjével

Decemberben folytatódott a 2023-as Szinódus egyházmegyei előkészítő szakasza. Székely János megyéspüspök a hittanárokkal találkozott és folytatott megbeszélést. Mi a nap tanulsága? Mi a hitoktatás célja a következő 5-10 évben? Ezekről a témákról is beszélgettünk Pontyos Ildikó szociális testvérrel, a Hitoktatási Iroda vezetőjével.

Székely János megyéspüspök a színódu-si munkafolyamat egyházmegyei részeként találkozott a hitoktatókkal. Elmélkedésben egy jó hasonlatot mondott a színódussal kapcsolatban. Azt gondolom, hogy sokan még most sem igazán értik, mi is a lényege az egyházmegyei szakasznak, de lehet, hogy a Te vasutas hasonlatod segít ebben.

Az Egyház kötött pályán mozog. Tudjuk, honnan indultunk, ismerjük a kiindulópontot – elég elolvasni az evangéliumokat és az Apostolok Cselekedeteit, különösen az első Pünkösd történetét. Másrészt tudjuk, hová tartunk, a szemünk előtt van a célállomás, ahová szeretnénk eljutni – hiszen erről Jézus világosan beszélt. De vajon ma, most és itt tudjuk-e tényleg, hogy hová tartunk?

Míntha egy vonaton ülnénk, ahol időnként a helyzet, amiben vagyunk, a táj, ahol áthaladunk, elbizonytalanít minket, hogy biztosan jó cél felé haladunk-e. Az Egyház jelene nem érthető meg csupán abból, hogy itt és most körülnézünk magunk körül. Csak a múlt és a jövő távlatában láthatjuk tisztán a jelent. Nagy kérdés ma – de talán mindig – az Egyház számára, hogy a vonaton ülők – mi, az Egyház tagjai – vajon tudjuk-e még, hogy hol vagyunk, hogy honnan és hová tartunk.

Nem hiszem, hogy Ferenc pápa ne látna elég tisztán egyedül is a jelenkor valóságát és ebben az Egyház szerepét, követendő irányvonalát – mégis megkérdez minket. Míntha egy vasúti csomópontnál, a vágányválasztásnál, a váltóátállítás előtt a kissé bizonytalannak tűnő mozdonyvezető végigjárná a vonatot, és megkérdezné mindenkit, hogy: hová is indultunk? Mi, akik a vonaton ülünk, még mindig igazán oda akarunk érni a célállomásra? Azt hiszem, a Szentatya szándéka ezzel az elindított folyamattal talán éppen az, hogy minél többen – közösségesen és egyénileg – újra rádöbbenjünk és megfogalmazzuk, hogy hová is tartunk. Ha ez sikerülne, az megerősítené a személyes hitünket, a közösségeink hitét és végső soron az egész Egyház hitét. Biztos, hogy bárki jogosan mondhatja, hogy világszinten semmit sem számít az én kis véleményem – minek mondjam el... Emberileg ez így van – de az Egyház nem emberi mű, itt soha nem szabad csak az emberi szempontokra figyelni. Isten természetfeletti rendjében mindegyikünk a maga kis véleményével végtelenül értékes és fontos – és van Szentlélek, aki ott fúj, ahol akar... Én azt mondanám, hogy tegyük bele ebbe a folyamatba mindazt, amit beletehetünk – mind az öt kenyerünket és két halunkat –, akkor a többi nyugodt szívvel rábízhatjuk a Lélekre.

Elmélkedésben Te magad is mondtál néhány szempontot, ami véleményed szerint segíthet megújítani az Egyházat, az egyházmegyét. Melyek voltak ezek és milyen hatása lehet ezeknek az egyénekre és persze az egész közösségre?

Csak néhány legfontosabbat mondanék. Eucharisztikus élet: az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztussal a lehető legszorosabb kapcsolatban élni – belőle élni, mert csak belőle fakad élet. Szentlelkés élet: hinni a Szentlélek létében és működésében – a mindennapi Pünkösdben –, mert ő jön, ha hívjuk. Hát hívjuk! Egyre hitelesebb, tudatosabb, szabadabb, egészen átadott élet – és ez nem csak a papokra és a szerzetesekre vonatkozik, de az biztos, hogy rájuk elsősorban és különösen. Kérjünk bölcsességet, hogy ne Istentől várjuk, amire magunk is képessé lettünk tőve – ugyanakkor engedjük el az erőlködést azért, amit csak Isten adhat meg!

A találkozó egy párbeszéd volt Püspök atya és a hitoktatók között. Miért tartod fontosnak, hogy a színodális folyamat részeként veletek is folytatott megbeszélést Püspök atya?

Az Egyház legfontosabb feladata, hogy üdvözüljön! Hogy mind a tagjait, mind a rajta kívülieket üdvösségre segítse. Az üdvösségre segítés legfontosabb útja az evangelizáció, az örömhír hirdetése – és mi, hitoktatók ebből a hatalmas és megrendítően szép feladatból kapunk részt. Ez nem lehet egyesek partizánakciója vagy szélmalomharca, ez az Egyház minden szintjének a legfontosabb ügye. Ha van bármi, amiért az Egyháznak minden erejét összpontosítania kellene, az az evangelizáció.

A nap kötetlen beszélgetésre is lehetőséget adott, ahol a hitoktatók elmondhatták gondolataikat a hittan oktatásával kapcsolatban. Milyen szempontokat adtak Püspök atyának, ami a következő években segítheti még jobbra tenni a hitoktatást és a fiatalokkal való foglalkozást?

Az előző gondolatot folytatva – az erőink összpontosításával kapcsolatban: együttgondolkodás, együttműködés, kommunikáció, összefogás – közös célkitűzés,

útkeresés, úton levés egymást támogatva, segítve, erősítve, kiegészítve... Papok között, hívek között, papok és hívek között – minden vonalon – a kommunikáció, az egymásra figyelés és a kölcsönös megértés fejlődésén, az egység növekedésén kellene dolgoznia mindenkinek. Nagy szükség lenne a plébániai hitoktatás újrafelfedezésére, újraszervezésére – kiemelten a szentségek vételére való felkészülés kapcsán. Kell, hogy a plébánia lelkiileg és fizikailag is a hívő közösség otthonává, a különböző korosztályok és életállapotok pasztorációjának központjává legyen.

Számomra – szülőként is - elgondolkodtató az volt, hogy még többet kell tenni azért, hogy a gyerekek megtanuljanak imádkozni, saját szavaikkal is. Tudatosítsuk bennük, hogy beszélhetnek Istennel, lehet vele élő, eleven kapcsolatuk. Azt látjátok, hogy ebben nagy hiányosságok vannak?

Ha téged ez szülőként elgondolkodtat, foglalkoztat, akkor a te gyermekeid ilyen szempontból valószínűleg biztonságban, jó kezekben vannak. Ugyanakkor az a gyermek-tömeg, amivel ma a hitoktatáson belül találkozunk, nincs ilyen jó helyzetben. Alig van olyan család, ahol együtt imádkoznának bármikor és bármit, ahol a gyermek találkozhatna a szülei imaéletével, Istenkapcsolatával, személyes hitével.

Én nem annyira szeretem, ha azt mondjuk, hogy imádkozni tanítjuk a gyerekeket, jobban szeretem úgy fogalmazni, hogy imaéletre, Isten-kapcsolatra neveljük őket - mindenekelőtt nem szép szavakkal, hanem a saját példánkkal, mert annak van igazán ereje. Látniuk kell, hogy valaki valóban Istenbe kapaszkodva és Istenből él – hogy Istent mint élő, valóságos, szerető és szerethető személyt szólítja meg, akivel olyan kapcsolata van, ami az életében mindent meghatároz. Emellett persze ő egy bűnös, gyarló ember – akit mégis betölt Isten szeretetének biztonsága és öröme.

Egy másik gondolat – amit szintén én is gondnak látok -, hogy a mostani fiataloknak kevés a kapcsolatuk a templommal, az ottani közösségekkel, az atyákkal. Hogyan lehetne ezen változtatni és milyen hatása lehetne ennek a keresztény közösségeink szempontjából?

Megint csak folytatni tudom az előző gondolatot: a fiatalok nem kíváncsiak mű- és áldolgozatra, amik valójában nem azok, aminek látszanak. A fiatalok hitelességre, igazi dolgokra vágnak. Biztos vagyok benne, hogy nem tökéletes papokat és híveket akarnak látni az Egyházban, hanem igaziakat – olyanokat, akik komolyan gondolják és próbálják élni azt, amiről beszélnek, és akikben ég a tűz Istenért és az ő ügyéért.

Püspök atya azt is mondta, hogy 5-10 éves távlatban gondolkodik. Olyan javaslatokat szeretne, illetve tervet kidolgozni amelyek ennyi év távlatából is működnek majd. Ha 5-10 év múlva felkérnek egy beszámolóra, hogy hova is ért el ennyi év alatt az egyházmegye hitoktatási munkája, akkor Te miről szeretnél beszámolni?

Több mint ötven éve Karl Rahner mondta: „A 21. század kereszténye vagy misztikus lesz, vagy nem lesz...” Misztikán ő az ember azon képességét értette, hogy Istennel személyes, közvetlen és állandó kapcsolatban álljon.

10 év múlva misztikus atyákat és hitoktatókat szeretnék látni, akik a saját hitelességük által nevelik misztikus – Istenből élő – keresztény életre a gyerekeket: akiket bérmálás után úgy engedhetünk majd ki a kezünkből, hogy stabil Istenkapcsolatuk van, amin keresztül életadó és elszakíthatatlan kötelékkel kötődnek az Egyházhoz – magához Krisztushoz. Lehet, hogy ez inkább 20 év lesz vagy 50... - de a reményem töretlen: ha elszántan ültetünk és öntözünk, biztosak lehetünk benne, hogy Isten hozzáteszi a magáét, és megadja a növekedést.

Ünnep és megemlékezés

Visszatérhetnek Szombathelyre a domonkosok

Szombathelyen a Szily János Egyházmegyei Gyűjtemény és Látogatóközpontban tudományos konferenciával emlékeztek a magyar domonkos rendtartomány alapításának 800 éves évfordulójára 2021. november 11-én. Az előadók tisztelegtek az idén februárban elhunyt dr. Zsámbéky Monika művészettörténész emléke előtt is. A konferencia előadásai megtekinthetők egyházmegyéink honlapján.

Az esti záró szentmisén Székely János megyéspüspök köszöntötte Kostecki Andrzej OP vikáriust és reményét fejezte ki, hogy a domonkos rend hamarosan újra megkezdheti a működését Szombathelyen. Ezzel kapcsolatban Andrzej atya a martinus.hu-nak elmondta: Székely János felkérésére foglalkozott a szombathelyi visszatéréssel a domonkos rend. Fiatalok, egyetemisták pasztorációjába kapcsolódnak bele. A visszatérésről a rend már meghozta a pozitív döntést, vannak akik szívesen is költöznének a vasi megyeszékhelyre.

Egy fontos dolog azonban még hátra van: a kolostorépület felújítása, ahol pl. ifjúsági központot alakítanának ki. Ehhez elegendő anyagi erőforrással nem rendelkeznek a domonkosok. Állami támogatásra van szükség. Erről hivatalos értesítést az interjú időpontjáig nem kaptak.

Ha minden az elképzelések szerint alakul néhány éven belül újra domonkos szerzetesek élnek Szombathelyen.

Papszentelés Sárváron

Nagy ünnepre gyűltek össze a sárváriak 2021. december 12-én. Áldozópappá szentelték a sárvári Szent László király-templomban Majlát Tihamért.

A pap Krisztustól lángra lobbantott ember. Az útkészítő, a másokat is a tűzhöz elvezető út készítője – mondta dr. Székely János a szentbeszédében. Kiemelte: egy olyan világban élünk, ahol sokan azt gondolják, hogy a papi hivatás felesleges. Ellenben a valóság az, hogy az ember az Isten teremtménye és minden életnek értelme van. A pap pedig az emberség őre ebben a múlt világban.

Miért szeretnék apuka lenni?

2021. december 8-án zárult Egyházunkban a Szent József Év. Ebből az apropóból a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia munkatársai megkérdezték néhány hittanos fiút, ők miért szeretnék apukák lenni.

„Szeretném, hogy a gyermekeim felnézzenek rám. Sok dologra meg szeretném tanítani. Az apaság által szeretném, hogy érettebb legyek. Komoly munkám legyen, hogy boldog családot nevelhessek és mindent megadhassak a gyermekeimnek.”
/Faragó Barnabás – Liszt 5.o/

„Azért akarok apa lenni, mert a házasság által majd valaki betölti szívemben az úrt, akivel szeretnék gyerekeket, akiket mint sajátjaimat nevelhetek fel. Az apaság egy kötelesség. Ehhez azonban meg kell keresnem a pénzt.”
/Horváth Dávid – Liszt,5.o./

„Az apaság legnagyobb dolga, hogy lehet gyereket nevelni. Jó lesz megtapasztalni, amikor majd segít a házi munkában, amit együtt csinálhatok vele. Várom, hogy megtapasztalhassam, milyen hogy van egy gyermekem! Bár addigra felnőtt leszek és azt is megtapasztalom, hogy milyen a felnőtt munkahely. (Most a gyermekkori munkahelyem, az iskola. Erről már van fogalmam...)”
/Kovács Ákos – Liszt, 5.o/

„Azért szeretnék apa lenni, hogy meg tudjam védeni a családomat. Jó lesz, hogy el tudunk menni mindenhol. Azért szeretném, hogy legyen munkám, hogy megéljünk. Meg szeretném tanítani gyermekeimnek a szabályokat, pl. hogy egyből ne költsék el a pénzüket.”
/Pázmándi Milán – Liszt, 5.o/

„Azért szeretnék apa lenni, mert szeretem a gyerekeket. Ott akarok lenni majd a születésükkor is és várom, hogy elaltathassam őket. Látni szeretném az érettségi bizonyítványát...”
/Halász Milán – Liszt,5.o./

„Azért szeretnék apa lenni, mert az apaság izgalmas, kihívásokkal teli, életre szóló feladat és felelősségvállalás egy másik emberért. De összességében ezt 12 évesen még nem nagyon tudom megfogalmazni.”
/Csók Barnabás – Liszt 7.o/

„Hogy miért szeretnék apa lenni, ezen még nem gondolkodtam. És sajnós még nem is igen tudok válaszolni rá. Talán majd, ha nagyobb leszek, jobban megfogalmazódik bennem ez a dolog...”
/Galbavi Ádám – Liszt 7.o/

„Azért szeretnék apuka lenni, mert szeretném továbbadni a nevemet, hiszen én vagyok a negyedik Hajba Ottó a családban. Meg szeretném jobb családban élni, mint egyedül, mert akkor vagy egy közösségben. Az emberség tekintetében ez nagyon fontos, mert ezzel fenntartom az emberi fajt.”
/Hajba Ottó – Eötvös 4.o/

„A gyermekeim az utódaim lesznek, akiknek a neveléséről gondoskodnék. Példaképévé válhatnék gyermekeim számára, közösen felnevelhetnék őket. Biztosan jó érzés, hogy gondoskodhatunk valakiről. Sok közös élményben lehet részünk. Biztosan sokat nevetnénk, játszánk együtt”
/Holdampf Bence – Liszt 5.o./

„Azért szeretnék apa lenni, mert szerintem az élet sokkal vidámabb, ha gyerekek is élnek egy családban, mert ők őszinték és mindenben meglátják a szépet és a jót. Gyerekekkel sokkal izgalmasabb az élet! Együtt felfedezzük az élet apró örömeit, csodáit, amit gyermek nélkül észre sem vennénk. Nagy családot szeretnék. Szeretném, ha fiaim és lányaim is lennének. Tovább akarom adni gyermekeimnek azt a tudást, amit az elmúltévekben az előzőgenerációktól, valamint az iskolában a tanáraitól tanultam. Látni szeretném utódaim felcseperedését és a leendő unokákat. Szeretném őket megtanítani minden szépre és jóra. Vágyom, hogy egy boldog, szeretettel teli családom legyen. És az, hogy a családi hagyományok továbböröklődjenek.”
/Peresztegi-Szakály Bálint, Eötvös 8.o/

„Azért szeretnék apa lenni, hogy a gyermekemmel sokat tudjak játszani. Megtaníthatom barkácsolni, úszni, főzni. Óriási asztalunknál a családommal együtt ünnepeljük majd meg a karácsonyt, születésnapokat, húsvétot.”
/Takács Lőrinc – Liszt 5.o/

Köszönjük a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániának, hogy rendelkezésünkre bocsátották az írást.

Kedves Házaspárok!

Örömmel írjuk, hogy 2022-ben is lesz Házasság Hete Szombathelyen február 13-20. között.

Újra hívunk Titeket a Házasság-Társas-Játékra, hogy megint rácsodálkozzatok egymásra, az együtt töltött idő örömeire, a hétköznapi rejtegetett lehetőségekre.

Január 28. - február 18. között
Házasság-Társas-Játék

- kevés az időtök egymásra?
- régen romantikáztatok már?
- szeretitek a kalandokat?

... akkor gyertek, játsszatok velünk/egymással!

A játékhoz forgatókönyvet kaptok, a kapcsolatépítő feladatokat a nektek tetsző időben teljesíthetitek.

A minden feladatot teljesítő párok között értékes nyereményeket sorsolunk ki.

Jelentkezzetek itt:

vagy a [hazassaghete.szombathely@gmail.com](mailto: hazassaghete.szombathely@gmail.com) címen!

A jelentkezési lap kitöltése után a **KÜLDÉS** gombra kattintva a jelentkezés végleges. **NEM** küldünk külön értesítést a regisztrációról, a feladatokat január 28-án a jelentkezéskor megadott e-mail címre fogjátok megkapni.

Kérjük, hívjátok fel rokonaitok, barátaitok figyelmét is erre a lehetőségre!

Szép napokat, örömteli játékot kíván Nektek
a Házasság Hete munkacsoport

Házasság hete
2022. február 13–20.

*Maradjunk
együtt!*

KÖNYVAJÁNLÓ

A Családok imakönyve a könyvesboltokban

Imádkozzunk a családunkért! - Családok imakönyve (Hetedik kiadás)

Az imakönyv fő célja, hogy benne minden korosztály (nagy szülők, szülők, fiatalok, gyermekek) megtalálja a neki leginkább megfelelő imádságot adott élethelyzetétől függően (házasság és gyermekvállalás előtt állók, ifjú házaspárok, édesanyák, édesapák, egyedülállók, özvegyek). Az imádságok széles skálája jelenik meg a kiadvány lapjain: litániák, felajánlások, kereszttutak, de verseket és egyéb prózai szövegeket is tartalmaz.

Kapható: Martinus Könyv – és Folyóirat Kiadó üzletében (Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.), illetve weboldalán (www.martinuskiado.hu).

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.